

ALTER EGO

МОЛОДІЖНА ГАЗЕТА БУКОВИНИ «АЛЬТЕР ЕГО»

№6 2003 РОКУ

АНОНС

2 стор.

Пред'явіть
дозвіл на
розмову
по мобільці!

3 стор.

Правда
про
Мауглі

4 стор.

Звідки взялися
«ХАКЕРИ»

МОЛОДІЖНІЙ ПРЕСІ В УКРАЇНІ БУТИ

Це підтвердила Перша Всеукраїнська виставка «Молодіжна преса в Україні», яка ставила за мету не тільки продемонструвати громадськості, що молодіжна преса існує, але й познайомити зацікавлених осіб з усіма реально діючими на сьогодні молодіжними виданнями.

Ідея визрівала давно. Організаторами виставки виступили Всеукраїнська молодіжна організація «Соціалістичний конгрес молоді», яка, власне, і стала ініціатором, розробивши проект по створенню виставки, а також структури, без підтримки яких реалізація ідеї була б неможливою: Державний комітет України у справах сім'ї та молоді, Державний комітет України з телебачення і радіомовлення, Український національний комітет молодіжних організацій, Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Перша молодіжна виставка була своєчасною і актуальною, з огляду на те, що відсоток висвітлення молодіжної тематики в загальнонаціональному інформаційному просторі є надто малим. Згідно даних Державного комітету інформаційної політики, станом на 15 лютого 2003 року, в Україні зареєстровано 6816 друкованих видань. З цієї кількості лише 174 є молодіжними, і тільки 77 реально

функціонуючими. Лише дві газети виходять двічі на тиждень, 11 видань – щотижня, 27 – щомісяця. А періодичність інших залежить

в основному від фінансових можливостей їх засновників, і, як правило, це двічі на рік. Загальний тираж молодіжних видань в Україні за приблизними оцінками складає 320 тисяч екземплярів. У Закарпатській, Хмельницькій та Тернопільській областях їх взагалі немає. Серед молодіжних друкованих засобів масової інформації 19 – загальнодержавні, 60 – обласні, 53 мають статус районних.

Наведені факти свідчать, що молодіжна преса в Україні перебуває далеко не на бажаному рівні. Проте 60 видань, представлених на виставці, довели, що молодіжна преса дійсно існує, розвивається, вдосконалюється і стає серйозним конкурентом для «старших» ЗМІ.

У межах заходу відбувся круглий стіл «Молодіжні ЗМІ в Україні: реалії і перспективи», робота якого проводилась за тематичними секціями. Перший напрямок – проблеми молодих журналістів (державна підтримка ЗМІ, молоді журналісти в інформаційних об'єднаннях, шляхи

підтримки журналістів-початківців, способи підвищення кваліфікації журналістів). Другий – трикутник «молодіжні ЗМІ – влада – бізнес» (взаємовідносини журналістів з владою, політичними партіями, реклама в мас-медіа). Наступний – вплив ЗМІ на підростаюче покоління (цілі та завдання молодіжних видань, портрет сучасного журналіста, ставлення молоді до преси, участь у патріотичному вихованні молоді).

Учасниками круглого столу, крім представників молодіжних ЗМІ, стали найбільш успішні топ менеджери медіа-бізнесу в Україні, редактори провідних видань. За підсумками обговорення було прийнято резолюцію з заклик до:

1. Верховної Ради України – визнати на законодавчому рівні поняття «молодіжна журналістика» та «молодіжні ЗМІ», ініціювати законодавчу підтримку молодіжної преси та журналістики;

2. Кабінету Міністрів України – розробити систему державної підтримки молодіжних ЗМІ, створити сприятливі умови їх діяль-

ності, зокрема, зменшення ставки орендної плати, спростити порядок розповсюдження молодіжних видань, сприяти розвитку правової бази діяльності мас-медіа та ін.;

3. Державного комітету України з телебачення і радіомовлення, Державного комітету України у справах сім'ї та молоді – розробити Концепцію державної підтримки молодіжної журналістики та молодіжних ЗМІ, щороку передбачати у ході виконання загальнодержавних програм заходи щодо підтримки журналістів-початківців, розробити програму культурних обмінів з питань молодіжної журналістики між європейськими країнами та Україною на центральному та регіональному рівнях та ін.

Одним з результатів Першої Всеукраїнської виставки «Молодіжна преса України» став Каталог молодіжних вітчизняних видань (до речі, єдиним засобом масової інформації, який потрапив до нього від Чернівецької області стало наше «Альтер Его»). Інший наслідок виставки є стратегічним і спрямованим у перспективу. Було прийнято рішення розпочати процес створення Всеукраїнської асоціації молодіжних видань, яка сприятиме консолідації зусиль у справі захисту інтересів молодіжної преси та молодих журналістів.

Редакція газети хотіла би подякувати організаторам за надану «Альтер Его» можливість репрезентувати себе в масштабах держави, а виставці побажати набуття статусу щорічної і збирати кожного разу все більше і більше кількість нових молодіжних видань.

Оксана ХУСАЙНОВА

Редакція газети хоче познайомити з матеріалами молодіжних ЗМІ, які були представлені на Першій Всеукраїнській виставці «Молодіжна преса в Україні»

Звичка бути в тіні

Іх ще називають інтелектуальними ліноухами. Подумайте, скільки чудових можливостей ви не використали у житті тільки через те, що ліньки було оцінити минулі помилки і продумати подальші кроки. Думаєте, ваше ставлення до життя обережне і тому цілком виправдане...

Інфантильністю вважають ту людину, яка боїться відповідальності за власні вчинки, не кажучи вже й про обов'язки щодо ближнього, сім'ї, родини чи держави. Схоже, фраза: «Якийсь він такий... інфантильний. Коротше, дитина...» стала традиційним відгуком про сучасну молоду людину і тут варто поставити перед собою питання: може і я – один, одна із них. Соціальні психологи свідчать, що сьогодні інфантилізмом «страждають» 70% дорослих східноєвропейців.

З чого починається інфантильність? З бажання вберегти дитину від неправильних рішень – батьки ж ліпше знають. Але якщо так, то чому ж тоді допускаються помилки? Через невміння батьків бачити і розуміти, а головне довіряти своєму чаду. Відтоді й закладається підсвідоме хибне переконання: «Я можу зробити все, але наразі не хочу цього робити». І коли виникає потреба скористатися своєю «всеоможністю», це переконання стає бар'єром у досягненні цілі. Підлітковий період затягується і нерідко ВНЗ перетворюється у своєрідний заклад, де діти дорослішають. Тільки на III – IV курсах студенти вчаться приймати рішення усвідомлено і відповідально, не слухаючи чужих нашіптувань, не діючи на зло комусь. Щоб ухилитися від тягаря дорослого життя, але при цьому здобути статус дорослого, дівчата інколи виходять заміж і намагаються переказати дорослішання на чоловіка.

Від страху «а раптом не вийде?» ми воліємо взагалі нічого не робити, аби не помилитися, не стати посміховиськом, не впасти в очі друзів. Так багато задуманого притлумлюється страхами і надуманими вигадками в малечі, яку лякають бабаєм.

Дехто зі старших намагається повернути молодість, вбираючи ідеалізовану маску «вічних юнаків» і «вічних дівчат», які здебільшого не можуть, не хочуть дорослішати. Отакі спроби демонструють нестачу творчого потенціалу особистості, небажання рухатися далі і свого роду втеча від дійсності. Але ж життя відчувається лише тоді, коли спрямо-

вувш себе в незвідане і маєш нову відповідальність – не тільки за себе, а й за інших.

Навмисним і продуманим батьківським злочиним можна назвати виховання «дорослої дитини», якій не доводилося боротися ні за побудову своєї кар'єри, ні за створення родинного затишку. Тих, хто прийняв свої перші вагомі рішення не самостійно, не подорослому, хто так і не змінив часно стати соціально зрілою особистістю, у 28-30 років чекає криза «перевибору». Багато з них саме в цей час змінюють професійні розлучаються або народжують дітей. Треба шукати свій сенс життя, ширше розглядати й раціонально відповідаючи на запитання: «Хто я і що мені потрібно?» А будь-яка спроба ховатися від себе самого – дезертирство – теж ознака інфантильності.

Історично інфантильність як характеристика особистості сформувалася ще за часів португальської та іспанської монархії. Інфантами називали королівських дітей, які теоретично могли наказувати і керувати, але лише задоволюючи свої забаганки, а не вирішуючи державні справи. Тепер неважко знайти інфантів серед королів і це, на жаль, хвороба сучасного суспільства (не лише українського). Часто навіть влада, так звана політична еліта, приймає відрухові рішення, керуючись егоїзмом, корисливістю. І це також одна з основних характеристик інфантильності. Чи існує панacea, протиотрута тієї дитячості, що породжує страхи за поразку, невдачу, несправність та безвідповідальність? Так! Довіряйте самим собі, своєму серцю, відчуттям, силам. Від тієї хвили, коли пробудите самоповагу, зникнуть величезні очі страховицька зневіри, а народиться, нехай у 18 чи 37 років, але справжня Людина!

Інфантильність (від лат. дитячий) – затримка в розвитку організму і психіки, при якій в особі зберігаються риси «дитячості» як і поведінку, так і у функціях організму, а особливо у поведінці. Незрілість психіки (окрім риси «дитячості») може зберігатися в таких людей у дорослому стані, стаючи серйозною перешкодою як у спілкуванні, так і в їхній трудовій діяльності. Яскраво виявляється у вигляді безтурботності, поверхневості у судженнях, безвідповідальності за свої вчинки і нездатності стримувати свої бажання.

«Аудиторія» (Газета «Львівської політехніки») (скорочено)

Що пишуть наші колеги

Що хвилює молодь?

Що хвилює молодь? Чому дорослі стверджують, що наше покоління деградує? Чому більшість молоді цікавиться тільки цигарками, алкоголем і сексом? Ось головні питання просуненої молоді.

У класиків, якщо ви звернули увагу, немолоді люди постійно скаржаться, що не така молодь була раніше, тепер їй нічого не треба, звичай вона не поважає. Тобто кожне покоління гірше попереднього, можна навіть сказати, що людина перетворюється у не думуючу мавпу. Однак старші люди даремно кажуть, що покоління деградує. Скільки поколінь, з їх слів вже деградували, а ми всі ще не мавпи. Ми навіть створили електроніку, автомобіль і космічну техніку.

Чому хлоп'ята 10 років плачуть у під'їздах, чому дівчата 14 років ходять п'яні на дискотеку? Може у нашого покоління немає курив? Насправді їх хоч відбавляти. «Зіроч» на всі смаки, обирай будь-кого. Може в тому і причина, що немає одного масового. До того ж він повинен бути прикладом для наслідування. А сьогоднішні музиканти часто самі колють собі наркотики, сподіваючись, що це допоможе їм грати свою музику. А фани колються, в свою чергу, щоб зрозуміти творчість своїх ідеалів.

Або як же відмовитися від куріння, якщо «зірки» України і Росії, не соромлячись, палять просто на телеэкранах.

Реклама цигарок усюди: на вулицях, в газетах, тільки останнім часом з «теликів» зникла реклама тютюнових виробів. Цигарки, ніби, такий же символ чоловіка, як здорові м'язи або мотоцикл. До того ж парубки, що палять більше подобаються дівчатам. Вони вважають «крутим» палити, пити, займатися сексом. Проте мало хто знає, що паління веде до ранньої смерті, до безлічі хвороб, у тому числі чоловічого безпліддя (я вже не говорю про жіноче). Якій же дівчині ви будете потрібні, якщо не зможете осясцелити її дітьми. І варто буде тільки подивитися на

ваш ріст: якщо ви паляте з 10-12 років, то зростання зупиниться. Ви все життя будете 140-160 сантиметрів. А хіба приємно, коли дівчина дивиться на вас зверху вниз.

Оскільки останнім часом прийнято кивати на Захід, то і я не буду виключенням. Модна західна молодь не хлібче з горла «водяру» і уже точно чистий спирт. Я не заперечую, вона п'ють, але п'ють тільки пиво. А про паління і мови не може бути. Алкоголь веде до збільшення печінок. Печінка після алкоголю не може нормально функціонувати, і знову, як наслідок, – скорочення життя.

А що дає нам п'яний стан? Адже чому починає кружляти голова і порушується координація рухів? Винну продукцію роблять на дріжджах. Дріжджі – це бактерії, які починають розмножуватися і утворювати бродіння. І як кожний організм, бактерії виділяють харчові відходи. Якраз ці відходи і затікають шляхи надходження кисню в мозок, тому і виходить п'яний стан.

Більшість молоді знає, до чого веде алкогольізм. Але зупинитись не можуть. Вигадали для себе байку, що слов'янський шулонг все стерпить тільки через те, що кожний четвертий українець – спадковий алкоголік. Можна поставити діагноз, що вся країна уражена найстрашнішою епідемією під назвою «Алкоголізм».

А при чому тут секс? У 14 років дівчата (правильніше сказати, жінки) народжують. А навіщо? Переспала з парубком, думаєш ти вже доросла? За дитиною треба піклуватися, а ти ще не готова. У тебе немає чоловіка (а парубок, коли дізнається, що ти вагітна, кине тебе), немає освіти. Значить пропало твоє життя даремно. І ти зруйнувала життя не тільки собі, але і дитині.

Іван СНЕЖИНСЬКИЙ
Дубль We (Газета студентської молоді)
Пер. з рос.

Пред'явіть дозвіл на розмову по мобіліці!

Кожна річ у цьому світі колись вперше на ньому з'являлася, після чого починається історія її існування: становлення, розвитку та занепаду. Як і будь-яка річ у цьому світі, свою власну історію має й український мобільний зв'язок.

Перший вітчизняний оператор компанії UMC, яка з'явилася на українському ринку мобільного зв'язку у 1992 році. Послуги, котрі вона надавала, коштували немало, якщо не сказати дуже дорого. Судити самі – вартість однієї хвилини розмови складала майже два долари, послуга текстового повідомлення (SMS) була відсутня взагалі, та й телефони, які тоді використовувалися, були не в змозі їх передавати.

Про посилення тарифікацію, а тим більше з першої секунди, тоді ніхто не знав і не мріяв. Абонент платив за хвилину у повному обсязі, незалежно від того, розмовляв він повну хвилину, чи лише перші 10 або 20 секунд. Посекундну тарифікацію вперше запровадила компанія Kyivstar GSM, яка була створена у 1994 році (до цього часу єдиною компанією на ринку мобільного зв'язку залишалася UMS).

Сучасні любителі мініатюрних телефончиків та ті, хто може собі дозволити купувати найновіші моделі, можуть вважати себе щасливчиками. Адже перші користувачі навіть не знали, що вже дуже скоро можна буде просто купити новий мобільний телефон, вставити в нього власну SIM-карту і спокійно почати розмову. Було так, тому що перші SIM-карти з'явилися у вересні 1997 року, після того, як в Україні було відкрито нову цифрову мережу стандарту GSM-900. Також можна згадати і про мобільні телефони тих часів – справжні

динозаври, які тепер можна зустріти хіба що в музеях або приватних колекціях. Це були надзвичайно великі за розмірами своєрідні рації (як тогочасна «крута мобіла» розмірами 19x9x2,5 см і вагою приблизно 400 гр. На вигляд вона була як половина цеглини), незграбні і малофункціональні.

Працювали вони у стандарті NMT-450, якість зв'язку була, м'яко кажучи, не дуже. Технічною особливістю цього стандарту було те, що кожен номер був закріплений за конкретним мобільним телефоном. Доречно сказати, що така система діє і сьогодні у досить відомої компанії DCC, яка прославилася своїми послугами безкоштовних вхідних дзвінків.

При придбанні телефону в ті часи потрібно було пройти спеціальну процедуру оформлення, наслідком якої була видача відповідного посвідчення – дозволу на користування послугами мобільного зв'язку. Установою, котра дозволяла носити мобільний телефон та розмовляти по ньому, був Укрчастотнагляд – відомство, яке контролює мобільний зв'язок в Україні. Якби в той час ви горворили по мобільному телефону, і вас, не приведи Боже, за цим заняттям застав би мільйонер, а ви, у свою чергу, не задоволювали б його нормальне для тих часів прохання пред'явити дозвіл на користування послугами мобільного зв'язку, проблем мали б купу, повірте. Знаю людину, яка півдня визволяла свого сина з мільйонської дільниці за розмову по мобіліці без належного на те дозволу. На жаль, мій знайомий, який про це розповів, не зміг знайти у себе вдома цього самого тогочасного дозволу. Причина банальна – було це все давно, не пам'ятає, куди поклав.

Олексій
«Молода Економіка Плюс» (скорочено)

Суїцид: раз і назавжди!!! Чи варто?

Відчуття, що весь світ налаштований проти тебе. Здається, що стіни твоєї кімнати звуковують, ще мить – і вони тебе стиснуть. Ти не можеш поворухнутися, ще мить – і ти не зможеш дихати, а в наступну мить тобі здаватиметься неначе все навколо сміється, спостерігаючи твоє страждання.

«Треба кудись бігти, необхідно вирватися з цього полону!!!» – подумав ти. І ось вже йдеш, не помічаючи нічого, ти занурений у свої думки. Вони різні і хаотично кружляють у голові, примушуючи кружляти і саму голову: «Хто я? Навіщо? Який сенс?» Ти не можеш зібрати їх в єдине ціле. Всі вони суперечать одна одній, і разом з ними весь світ здається тобі незрозумілим.

Ці люди... Вони нібито не так на тебе дивляться. Собака якось злісно на тебе гавкнула. Навіть дерево, зашелестівши від легкого подиху літа, здалося озлобленим і бажачим заподіяти шкоду. Ти боїшся, боїшся себе! Ти спокійний, і це жахливо! А хіба не так, коли людина вже не плітовати на те, що відбувається, навіть на те, що вона божеволіє? Тебе вже не хвилює, що викликало це божевілля. Ти в його полоні... «Я хочу померти», – промайнула думка. Це вирішити усі свої проблеми раз і назавжди.

Ти сидиш на даху будинку. Щось примусило тебе сісти. Ти глянуч на небо: «Які яскраві

зірки, – подумав ти, – завтра буде сонце, шкода, що я його більше не побачу».

Стон! Ти про щось шкочуєш? Це вже добре. Значить, не все так байдуже, як здавалося. Так, у тебе багато ворогів, ти не знаєш, що з цим робити, тебе напружує навіть легке нагадування про них. Уяви, які вони будуть щасливі дізнатися, що ти, не витримавши їхнього тиску, просто стрибнув з даху, це їх перемога!

Хіба ти цього хочеш? Знаєш, усі твої проблеми – це лише випробування. Життя випробує тебе, вирішуючи, чи гідний ти бути щасливим. І зараз вона також екзаменує, ставлячи питання: «Чи хочеш ти жити?» Піддатися спокусі, сказати «Ні!» – означає позбавити себе головного призу – щастя, яке буде твоїм тільки після слова «ТАК».

Тепер зрозумів? Ти не повинен зробити помилку, яку вже ніколи не зможеш виправити. Залишайся жити, хоча б на зло всім ворогам і проблемам.

Завтра все зміниться. Можливо не відразу. Дочекайся своєї години! Тоді ти зможеш з гордістю сказати: «Я живу і я щасливий!!!»

Анюта
«Цель» (Запорізький молодіжний журнал) Пер. з рос. (скорочено)

Таємниця чисел та літер

У кожної людини є своє число, з яким вона народжується. Воно несе психологічне навантаження і впливає на характер людини, як ім'я або прізвище.

Для того, щоб дізнатися своє число, Вам необхідно скласти дату, місяць і рік свого народження. Наприклад: 19 листопада 1975 року = $1+9+1+1+9+7+5 = 34 = 4+3 = 7$.

Цифра, яка вийде, буде числом вашої особистості:

1 – упевненість, сміливість, честолюбство, егоїзм;

2 – тактовність, м'якість, великодушність, невпевненість у собі;

3 – веселість, оптимізм, легковажність, дотепність;

4 – постійність, надійність, сумлінність, працьовитість;

5 – рухливість, винахідливість, життєрадісність, честолюбство;

6 – чесність, відвертість, любов, доброта, гуманізм, безконфліктність;

7 – яскрава уява, мрійність, інтуїція, прагнення до самоти;

8 – цілеспрямованість, заповзятливість, прагнення до лідерства;

9 – схильність до винахідництва, потенційний інтелект.

А тепер візьмемо букви свого імені і подивимося, що вони нам відкривають.

А – символ початку і бажання щось почати і здійснити, прагнення фізичного і духовного комфорту. Праця – ваша природна потреба. Але лише на тій ниві, яку ви самостійно оберете.

Б – душевний романтизм, постійність, міцність, робивні здібності, прагнення фінансово забезпечити своє життя.

В – комунікабельність, зв'язок з життям, єднання з природою. Творча особистість, спрямована в майбутнє.

Г – прагнення до знання, введення в приховану таємницю, вміння все зрозуміти в нерозривному зв'язку з життям, увага до деталей і потреба все робити сумлінно.

Д – роздум, детальне обмірковування перед початком справи, орієнтація на родину, готовність допомогти, іноді примхливість, часто – здібності екстрасенса.

Е – уміння бачити підоснову подій, гарне володіння мовою усно і на папері. Допитливість, іноді надмірна, пронозливність.

Є – потреба до самоствердження, обміну ідеями, схильність виступати в ролі посередника, прозорливість. Можлива схильність до базікання.

Ж – змістовний внутрішній світ, бажання як імпульс до дії.

З – кругова оборона «я» від зовнішнього світу, висока інтуїція, багата уява. Одні з них «пиляють» самі себе, інші – навколишніх.

И – практичність, тяжіння до матеріалізму, приземленість духа.

І – тонка духовність, чутливість, доброта, миролюбність. Зовні людина показує практичність як ширму для приховання романтичної м'якої натури.

Й – ця буква провокує імпульсивні напади страху за благополуччя свого тіла. Страх, як правило, абсолютно необгрунтований.

К – витривалість, що походить від сили духа, вміння зберігати секрети, прозорливість, життєве кредо «все або нічого».

Л – тонке сприйняття краси, артистичні (художні) таланти, прагнення поділитися знаннями і відчуттями з партнером.

М – турботлива особистість, готова допомогти, можлива сором'язливість. Одночасно може хижацьки ставитися до природи. Прагне всюди побувати.

Н – знак протесту, гострий критичний розум, інтерес до здоров'я.

О – глибокі почуття, вміння поводитися з грошима. Для повноти реалізації потрібно зрозуміти ваше призначення.

П – багатство ідей, стійкі думки, що склалися, турбота про свій зовнішній вигляд. Ця буква направляє розум людини до узагальнень, розуміння дійсності в її цілісності.

Р – здатність не обманювати видимістю, а вникати в сутність; самовпевненість, прагнення діяти, хоробрість. Захоплюючись, людина здатна на безглуздий ризик і іноді дуже догматична в своїх думках.

С – здоровий глузд, прагнення до міцного становища і матеріальної забезпеченості; в роздратуванні – владність і примхливість.

Т – інтуїтивна, чутлива, творча особистість, шукач правди, що не завжди розміряє бажання і можливості. «Я сьогодні не такий, як учора» – девіз людини, що володіє буквою Т.

У – активна уява, великодушна людина, філантроп. Прагне піднятися на вищий духовний рівень. Одночасно нагадування власнику не будувати утопічних планів. Притаманна хитрість, або, іншими словами, вміння ретельно приховувати істинну мету своїх намірів.

Ф – потреба блищати, бути центром уваги, дружелюбність, оригінальність ідей. Задоволення роботи людей щасливими.

Х – найголовніше досягнути успіху в житті власними силами, завоювати авторитет, незалежну позицію в житті. Людина чутлива до того, що кажуть про неї люди.

Ц – лідер, не позбавлений домагань, зарозумілий, самовпевнений, не здатний існувати в самотності.

Ч – частина, що відчуває себе невід'ємною приналежністю цілого. Прагнення допомагати ближньому, причому, безкорисливо.

Ш – уважність до життя, властивість за найменшим натяком, шепотом оцінювати ситуацію. Сором'язливість і вміння влаштувати справу по-тихому. Розвинене почуття гумору.

Щ – великодушність, щедрість, здатність до проникнення, розширення, спрямування вперед, рушійна сила.

Ъ – здатність класифікувати, розкласти по полицях.

Ю – прагнення до істини, ідеали загальної рівності і братерства, здатність до самопожертви і водночас до жорстоких вчинків, що ніби диктуються вищими міркуваннями.

Я – почуття власної гідності, бажання і здатність отримати повагу і любов від оточення.

Вплив кожної букви в імені, звичайно, не є однаковим: найбільше виражена буква, що починає слово, потім слідує найбільш чутна і яка повторюється не один раз.

Внесок молоді у розбудову нашої держави

Літо – не тільки пора відпочивати, але й отримувати заслужені «лаври переможення». З метою відзначення вагомих досягнень молоді, заохочення її до активної участі у громадському житті, ще у 1999 році засновано Премію Кабінету Міністрів України за вагомі досягнення молоді у різних сферах суспільного життя. Вручення дипломів лауреатом Премії відбувається щороку з нагоди Дня молоді і здійснюється Прем'єр-міністром України або Віце-прем'єр-міністром України, що засвідчує визнання на державному рівні досягнень молодих людей та молодіжних колективів, які здійснили вагомий внесок у розбудову держави за результатами попереднього року.

2003 рік не був винятком. Проте особливості вручення Премії цього року – нагородження лауреатів по окремих номінаціях, таких як: за виробничі, наукові, творчі, спортивні досягнення, за виконання громадсько-обов'язку, за внесок у розвиток молодіжного руху. Новим було також вручення нагородного знаку лауреата.

Процес висування кандидатів на здобуття Премії координує Державний комітет України у справах сім'ї та молоді. За поданнями центральних та місцевих органів виконавчої влади, для висунення кандидатів на нагородження проводяться попередні засідання колегій та конкурсних комісій, на яких розглядаються досягнення претендентів. У 2003 році Держкомітетом було отримано подання на 238 кандидатів та 10 колективів, висунутих центральними та місцевими органами виконавчої влади, Національною академією наук України, всеукраїнськими молодіжними громадськими організаціями. Розмір кожної Премії становить 1190 грн.

Найбільше серед нагороджених представників Київської, Дніпропетровської, Донецької, Запорізької областей. Вражає те, що Чернівецька область, яка завжди славилася талантами, не надіслала жодного претендента на здобуття Премії. Виникає закономірне запитання, чому? Через відсутність гідних кандидатів, чи елементарну байдужість тих, хто мав би їх висувати?

Оксана ХУСАЙНОВА

Правда про Мауглі

Багато хто з нас у дитинстві читав книжку про Мауглі відомого англійського письменника Р. Кіплінга – «казку про хлопчика», залишеного напризволяще батьками і вихованого вовками, який завдяки розуму став володарем джунглів. Однак не всі знають, що в основі цієї казочки лежать реальні факти. В Індії, де довго мешкав письменник, жителі внаслідок бідності нерідко залишали своїх маленьких дітей у лісі. Переважна більшість нещасних, звісно, гине, проте деяко дійсно підбирали і виховували дикі звірі, виявляючись гуманнішими за людей.

Лише з 1843 по 1933 роки з Індії поступило не менше шістнадцяти повідомлень про знайдених дітей-вовків, крім них науці відомі діти-пантери, діти-леопарди та діти-мауглі. Подібні випадки траплялись і в інших країнах. Єдине в чому Кіплінг погрішив проти істини, так це в описанні великого розуму свого героя – переважна більшість «дітей Мауглі», як прийнято називати звірячих вихованців, нічим не відрізнялася від своїх «приймачих батьків» і, навіть потрапивши у людське суспільство, назавжди опинилася в ньому у становищі звірів у зоопарку.

Найбільше в історії відомо дітей, вихованих вовками. Найдавніший приклад – легенда про засновників Стародавнього Риму, Ромула і Рема, яких нібито виховувала капітолійська вівчиця. Але найдавнішим з доведених випадків є історія восьмилітнього хлопчика з містечка Гессе, спійманого місцевими мешканцями в 1344 році. Від смерті в лісі його врятували вовки, які вирили для нього яму і зігрівали його тілом своїми тілами у найсуворіші зими. Вони навіть вкрили підлогу нори листям, створивши щось на кшталт гнізда.

Найяскравішими представниками таємних «дітей Мауглі» були дівчата-вовки, Ка-

мала і Амала, знайдені в індійському районі Годамурі в 1920 році. Місцеві жителі звернули увагу приїжджого чоловіка на дивну вовчу стаю, яка складалася з двох вовчат, трьох дорослих вовків і двох невідомих істот. Коли їх спіймали, ними виявилися двоє дівчат, вісімнадцяти місяць і вісім років. Дівчат назвали Амала і Камала; молодша прожила лише близько року, старша витримала майже дев'ять років. Досі лишається без розгадки, чому вовки не роздерли дітям, і як в одній стаї опинилися одразу дві дитини різного віку.

У неволі обидві вели себе однаково: вони виявилися нездатні бачити вдень, тому ховалися в темних закутках від сонячного світла; вночі ж вили і дряпали стіни кімнати у пошуках виходу. Повзаючи в приміщенні на полах і літках, вони досить швидко бігали по вулиці, спираючись на всі чотири кінцівки, ричали на людей і намагалися полювати на курчат

та інших домашніх тварин. Спали Амала і Камала не більше п'яти – шести годин на добу і їли лише сире м'ясо. Вже в останні роки життя Камала навчилася ходити на ногах, вмиватися, користуватися стаканом і навіть вимовляти кілька слів, проте до кінця їла сире м'ясо і боялася собак.

Не менш дивовижною і загадковою виглядає історія Віктора, дикого хлопчика з Аверону у Південній Франції, якого з 1797 до 1800 року ловили двічі і двічі він зумів втекти, вдалою виявилася лише третя спроба. За цей час хлопчик дев'ять – одинадцятирічного віку, будучи абсолютно голим, провів один у лісі кілька надзвичайно холодних зим без шкоди для здоров'я.

Коли його нарешті ввіймали, він поводився подібно до інших відомих науці «дітей Мауглі», однак були і особливості. Так, він полюбував дивитися на своє відображення у воді, а вночі спостерігати за місяцем; він ні-

коли не посміхався і лише кривив рота, його постійно мучили судоми. Шкіра хлопця було настільки нечутливою до болю, що він міг виймати з вогню палаючі дрова. Він також абсолютно не відчував деяких запахів, ніяк не реагував, коли поблизу нього стріляли з гармати, проте обертався на звуки кроків людини. Водночас з'ясувалося, що Віктор не здатний відізнати музику і людський голос від інших звуків.

Помер Віктор з Аверону в 1828 році в Паризькому інституті глухонімих, коли йому виповнилося сорок років. Він так ніколи не навчився говорити, проте дуже полюбив різноманітну домашню роботу, з особливим задоволенням міг годинами колоти дрова.

Дослідники феномену «дітей Мауглі» вважають, що не варто дивуватися, коли нелюдське оточення формує «нелюдноподібну» людину. Мені ж пригадується легенда про жорстокий експеримент, проведений одним давнім правителем, який захотів з'ясувати, якою мовою спілкувалися перші люди на землі. Для цього він наказав ізловити кількох немовлят від усього світу, приставивши до них німих годувальниць, і позбавивши таким чином бідолах можливості чути людський голос. Через певну кількість років жертв експерименту представили перед «світлі очі» правителя, однак яким же був його подив, коли замість очікуваної мови, він почув гавкання собак та нявчання кішок. З'ясувалося, що годувальниці, жалючі нещасних дітям, носили їм погратися цих тварин, «мову» яких діти і перейняли, довівши тим самим, що людина завжди була, є і буде насамперед продуктом того середовища, в якому вона виховувалася.

Андрій МІНАЄВ

Зв'ідки взялись «ХАКЕРИ»

Якось непомітно вийшло, що за останні роки досить велика кількість значень слова «хакер» поступово звузилась до «комп'ютерного хулігана-злочинця». Але, на щастя, так було не завжди.

Відкриймо англо-український словник. «Hacker» перекладається як каменотес або лісоруб. («Hack» взагалі означає «рубити, колоти»). Яке ж відношення має каменотес до сучасного значення слова «хакер»?

Щоб відповісти на це питання, нам доведеться перенестись у Масачусетський технологічний інститут, що у Кембріджі, у кінець п'ятидесятих років минулого ХХ століття. А якщо бути взагалі точним, то у Клуб технічного моделювання залізниць, що діяв у цьому інституті. Він складався з двох груп – перша робила моделі потягів, станцій і т.ін. А от друга група як раз і цікавить нас найбільше, оскільки саме вона подарувала світові термін «хакер».

Не знаю, як ви, але я ще пам'ятаю чудову дитячу залізницю, яка працювала за принципом метрополітену. На залізні рейки подавалася напруга, і іграшковий потяг тягнув вагони, повертав на стрілках тощо.

У Клуба була саме така залізниця. Вона розміщувалася на підставі, під якою знаходилось переплетіння з реле, комутаторів і перемикачів. За допомогою цієї складної конструкції здійснювалось управління потягами і переведення стрілок. Обслуговуванням цієї системи займалася група, яка мала назву «Підкомітет

з сигналізації і живлення». Ці люди постійно покращували систему, щось змінювали, переробляли і взагалі рідко залишали клубну кімнату. Тому не дивно, що у них з'явився свій власний жаргон. І на ньому те, що робилося не стільки заради результату, а швидше для задоволення від процесу, називалося «hack».

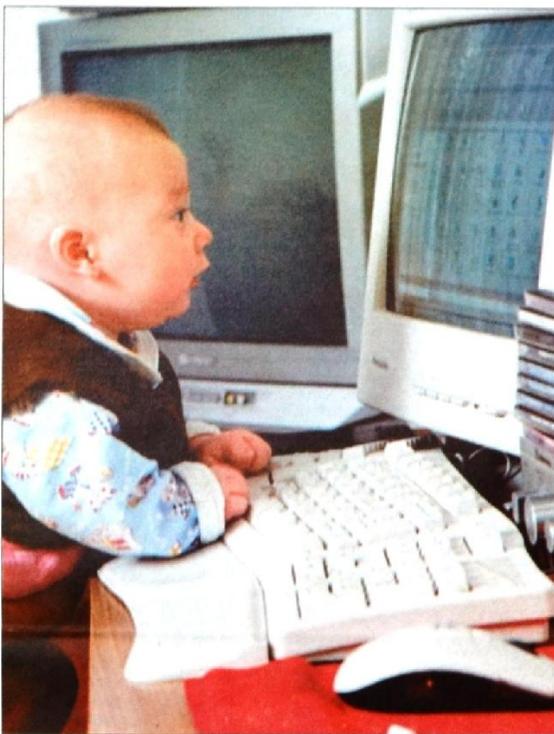
Взагалі цим словом позначали студентські жарти, і носило воно

яким чином воно стало у наш час асоціюватися з комп'ютерами? Повертаємося у Масачусетський технологічний...

Якщо ви не забули шкільного курсу інформатики, то маєте пам'ятати, що у ті часи комп'ютери були досить великими за розмірами. Отож і в Масачусетському інституті був такий комп'ютер – IBM 704. Члени Клубу використовували будь-які можливості, щоб за його допомогою оптимізувати систему управління залізницею. Але перед ним збиралася велика черга; до того ж він був дуже незручним у програмуванні та користуванні й обслуговувався великим штатом техніків. Але у кінці п'ятидесятих фірма Lincoln Lab передала інституту комп'ютер TX-0. Це був перший у світі транзисторний комп'ютер. Він набагато легше програмувався, вимагав меншої кількості персоналу і дав більш вільний доступ, ніж IBM 704. Зрозуміло, що «Підкомітет з сигналізації і живлення» став активно програмувати цей комп'ютер як тільки виникала можливість. Звичайно ж, вони перенесли свій жаргон, у тому числі слово «хакер», у комп'ютерну галузь.

Навколо них згуртувалися інші студенти. Саме вони у майбутньому створюють першу комп'ютерну відеогру, Інтернет і багато чого іншого... Саме вони започаткують фундамент всього того, що ми маємо зараз... Але поки що для них кінець п'ятидесятих... У них попереду багато безсонних ночей, розчарувань і перемог... Але все це вже інша історія...

Unknown Artist
(Ростислав)

«КВН-газета»

1. Піонери на всі зароблені гроші купували повій і відпускали їх на волю.

2. І зібрав Бог ізраїльтян, і сказав їм: «Відтепер ви будете називатися євреї!». Сказав як обрізав.

3. Скоро відбудеться бій між Майком Тайсоном і Віталієм Кличко. Враховуючи різницю в рості, цікаво, що відкусить Тайсон?

4. – Чому раніше, в ХІХ столітті билися на шпагах і стрілялися на пістолетах, а зараз б'ють руками, ногами і прямо в пику?

– Ну, знаєш, раніше просто бики покультурніше були.

5. – Я тут дізнався, що жінок на землі більше, ніж чоловіків!

– Ну і що?
– Як це що? А раптом війна? Вони ж нас переможуть!

6. – Наша збірна на чемпіонаті ще всім покаже!
– Ви вважаєте, не посоромиться?

7. Євнух – це тупикова гілка еволюції.

8. Кримінальне життя нічного Києва. Розбірки. Секс. Збочення. Читайте в газеті «Все про бухгалтерський облік».

9. Тепер я можу носити білизну тижнями, місяцями... Я ж в армії!

10. У піонерському таборі, коли всіх гризали воші, Буратіно мучили терміти.

11. Російський Мауглі – дядько Федір, вихований котом і собакою.

12. – Привіт, ми з бібліотеки. Ваша дружина досі не повернула нам книгу.
– Яку?
– Навчальний посібник «Як вийти заміж за багатого тупого ідіота».

13. – Як буде по-українськи «Віагра»?
– «Торчин продукт».

14. Люблю я ходити на колядки. Направо хожу, наліво... Наліво, звичайно, частіше. А вранці дружина мені зазвичай говорить: «Ну

що, колядун нещасний, коли це колядство закінчиться?!»

15. – Я в житті боюся двох речей: темряви і стоматологів.

– А темряви чому?
– А ти уявляєш, скільки в цій темряві стоматологів?

16. Новина дня: в сім'ї Президента Узбекистану народився наступний Президент Узбекистану.

17. Між другим і четвертим тостами голубі встають і йдуть на перекур...

18. – Тато, я хочу булочку.

– Я також хочу булочку, синку, але грошей вистачає тільки на горілку.

19. У лікарні.

– Сестро, сестро, скільки мені залишилося?

– Залишилося ще півлітри і закуска...

20. – Ти кабана свого зарізав?

– Та ні, я з ним поговорив, він усе зрозумів.

21. Кримінальна хроніка: вчора був по-звичайному побитий боксер у важкій вазі. Прикмети злочинців: на вигляд 13-14 років, але багато...

22. Багіра народила! Так буде з кожним, хто порушить священний закон джунглів!

23. Привіт, я новий унітаз. Я дуже люблю Новий рік. Адже на Новий рік я можу познайомитися з усіма гостями в обличчя.

24. Під пологомив будинком:

– Марина! Хто?
– Хлопчик!
– Знаю, що хлопчик! Адресу дай, я йому пику наб'ю!

25. – Тобі які дівчата подобаються?

– Ніякі!
– Так, з ними простіше.

26. Я крутий хлопець, я часто зустрічаюсь з дівчатами. І тому я постійно ношу з собою засіб захисту – цей маленький газовий балончик.

27. Медузи складаються на 99% з води і на 1% з поліетиленових мішечків.

Наш конкурс для творчих особистостей продовжується

Пегас без підкови

ІСТИНА

Як і колись, народжує земля на виднокрузі дихання світанку і, як оте дрібненьке маля, його гойда під ніжну колісанку. А я йому поволі розповім, (бо є про що відверто розказати) – і світлим таки стане рідний дім, і зійде благодать тоді до хати. Не відведу я злякано очей, пройду повз чорні фарби збайдужіло, обнявши щиро всімхненних дітей, не дорікну, хоч як би не кортіло. Душевне світло, ніжність і тепло прийму завжди, і людяність, і щирість, а зневажати буду грубість, зло, гордино, підлість, впертість і брехливість. Піду вперед – і заповідь Христа в душі озветься вогником нетлінним. Мене торкнеться істина проста: «Не поступися совістю й сумлінням»

МАМИНЕ СЛОВО

Зашарілись кетяги калини, полетіли гуси на село. Розкажи тобі, мій любий сину, як колись усе воно було... Ти послухай маминого слова

Із казок живого джерела, ти послухай, сину, нашу мову, я в її піснях колись росла. Було все: тхось нівечив коріння, і топтали душу нам не раз, та, однак, являлась прозоріння – ми – ось тут, землі нема без нас! Було все: лихі топтали коні, на могилах плакали хрести, та зерно, зігрите на осонні, буде вгору впевнено рости Притулися, сину, у долонях я тобі любов свою несучу, а колись розкаже стиглий сонях про землі української красу. Зашарілись кетяги так рано, ім лагідно роса. Знаєш, сину, й там за океаном, наша пісня ллється в небеса!

ЗІЗНАННЯ

У кожнім подихові дітя – Мене малесенькі частини, Що озиваються й бринять Добром для кожної людини. Росту із лагоном малим. Перецвітаю збулевою І перетворююсь на дим, І знов народжуюсь січнево.

По кожній струночці буття Іду я власною струною: Колись, так ширю, мов дитя, То, закриваючись рукою. Близьким по духу роздаю Душі прозорі краплини, Бува, й мене, мов нічого, Чиясь душа без слів зустріне. Стаю близькою небесам, Пізнала таїнство прощення – Спокійно й чисто, сам на сам. Стрічаю кожне сьогодніна.

Небесною піснею свято полине, Омріяне сонце засяє вгорі – Вітаймо з любов'ю народжену днину, Оглянувши місто своє на зорі! Дністер підкорився, прозорій води Несе з року в рік в голубу далину. І місто моє загадочно вроди Стрічає квітучу 30-ту весну. Турбіни своє роздаровують соло, Рокам усміхаються давні ліси. Опівдні проміння, малюючи коло. Вітається дотиком щастя й краси. Сьогодні і вічно цвіти, моя доле. Крокуй у майбутнє, мій Новодністровськ!

Інна Багрійчук (м. Новодністровськ)

Всім! Всім! Всім!

Хто мріє проявити себе, бути прочитаним, почутим і побаченим!

Оголошується конкурс для творчих особистостей! Ми чекаємо Ваших віршованих, прозових і драматичних творів, витворів образотворчого мистецтва і Вашої фантазії. Кращі зразки будуть репрезентовані на сторінках нашого видання.

Матеріали літературних творів надсилайте в надрукованому або рукописному вигляді (розбірливо), українською мовою, у будь-якому обсязі. Зразки мистецьких творів надсилайте у вигляді фотографій з вказанням автора, масштабу і назви.

Роботи надсилати за адресою: Редакції газети «Alter Ego», а/с 406 м. Чернівці, 58000.

Газета створюється на кошти гранту Президента України для обдарованої молоді. Фінансова та організаційська підтримка Державного комітету України у справах сім'ї та молоді. Головний редактор Оксана Хусаїнова. Заступник головного редактора Оксана Малюченко. Відповідальний секретар Андрій Мішак. Завідувач кореспондентського сіткою Андрій Мішак. Відповідальний секретар Інна Горбань. Дізнайтеся верстка Андрій Захарук. Реструкційне свідчення ЧІ № 252 від 25 березня 2003 року. У редакцію газети «Alter Ego» пишуть: а/с 406 м. Чернівці, 58000. Газета виходить двічі на місяць. Тираж 2000. Розповсюджується безкоштовно.